

زکای خراجگیر

۱۹

۱ عیسی وارد شهراریحا بیه و از میونه شهردیه رد بییه. ۲ اونجه اِتا مردی سرمایه دار دَییه و نه نوم زکای بی‌یه و رئیس خراجگیران بییه. ۳ و خاسه بَوینه عیسی کی هسه، اما بخاطر این که و نه قد کوتا بی‌یه اون شلوغی دله نئونسته عیسی ر بَوینه. ۴ همینسته بورده اِتا چناردار بالا تا و ره بَوینه، اینسه که عیسی دیه اونجه جه رد بییه. ۵ وقتی عیسی به اون جه برسیه بالا ره حارشا و زکاره بائوته: «زکای، عجله هاکان و پایین برو که امروز باید ته سره بمونم.» ۶ زکای سریع پایین بییمو و با خَشحالی و ره قبول هاکارده. ۷ مردم وقتی اینتا ره بدینه همگی شاکی بیینه که: اِتا گناهکار سره بورده مهمونی.» ۸ و اما زکای شه جا جه راست بییه و به خِداوند بائوته: ای سَرور من اِسا نصف شه دارایی ره دِمبه به فقیرها و از هر کی به ناحق چیزی بیته چهار برابر وره پس دِمبه.» ۹ عیسی بائوته: و نشون دنه که امروز نجات به این سره بییمو اینسته که این مردی هم ابراهیم و چه بیه که گمراه بیه بیه. ۱۰ اینسه که انسان ریکا بییمو تا گمشده ره پدا هاکانه و نجات حاده.»

مَثَل پادشاه و ده تا خادم

۱۱ در همون موقع که اونا به این حرفها گوش دانه عیسی در ادامه شه حرفها، مثلی بیارده، اینسه که در نزدیکی اورشلیم دَییه و مردم فکر کاردنه پادشاهی خِدا در همون موقع ظهور کانده. ۱۲ پس بائوته: اِتا نجیب زاده بورده اِتا سَرزمین دیر دست تا از ظَرْف امپراطور اونجه به پادشاهی شه ایالت گماشده بووه و بعد بردگرده. ۱۳ همینسته ده تا از شه خادها ره بِخاسه و به هر کدوم اِتا سکه طلا هادا و بائوته: (تا بَر دگرستن من با این پول تجارت هاکانین.) ۱۴ اما مردمانی که قرار بی‌یه بر ویشون حکومت هاکانه ونجه بد داشته؛ اونا امپراتورسته قاصد بَرسندینه با این پیغوم که: (ما نِخامی این آقا بر اما حکومت هاکانه.) ۱۵ با این همه و پادشاه اونجه بییه و بَر دگرده شه ولایت. پس بائوته خادمانی ره که ویشون سرمایه هادا بی‌یه ره بایرن بیهند تا بَوینه هرکدوم چنده سود هاکاردنه. ۱۶ اولی بییمو و بائوته: (سرورمن، ته سکه ده تا سکه دیگه سود بیارده.) ۱۷ و ره بائوته: (آفرین، ای خادم نیکو! وقتی در چیزهایه کم امین بییه حکومت ده تا شهر ره به ته دِمبه.) ۱۸ دومی بییمو و بائوته: (سرورمن ته سکه پنج تا سکه دیگه سود بیارده.) ۱۹ و ره هم بائوته: (بر پنج تا شهر حکمرانی هاکان.) ۲۰ بعد دیگری بییمو و بائوته: (سرورا اینتا ته سکه! اون ره پارچه دله دَیپتیمه مواظب بیمه.) ۲۱ اینسه که ته جه ترسیمه چون ته مرد سختگیری هستی. اونچه ندایی گِنی و اونچه نکاشتی درو کاندی.) ۲۲ و ره بائوته: (ای خادم بد سیرت طبق ته حرفا ته ره حکم کامبه. ته که دونستی من مردی سختگیرمه، اونچه نداده گِرمبه و اونچه نکاشتمه درو کامبه، ۲۳ چرا مه پول ره به صرافها ندایی تا وقتی بَر دگرستمه اون ره با سود پس بَیرم؟) ۲۴ پس به اونایی که اونجا دَیینه بائوته: (سکه ره ونجه بَیرین و به اون که ده تا

سکه دانه هادین، ۲۵ و ره بائوتیه: (سرورا و که شه ده تا سکه دانّه!) ۲۶ جواب هادا: شما ره گامبه که هر کی داننه ویشتر هادا وونه اما اون که نداننه حتی اونچه دانّه هیم ونجه بییته وونه. ۲۷ و اِسّا اون دشمنون مه ره که نخاستنه بر اونا حکومت هاکانیم بیارین اینجه و ویشونه گردنه مه پلی بورینین.)^۱

ورود شاهانه به اورشلیم

۲۸ پس از این حرفا عیسی پیشاپیش دیگران راه اورشلیم ره در پیش بییته.
 ۲۹ وقتی به نزدیکی بیت فاجی و بیت عنیا که کوو زیتون بالا بی به برسیره، دتا نفر از شه شاگردون ره پخاسته بائوته: ۳۰ «بورین این ده دله. وقتی وارد بیینی اتا کره الاغ ره دوسته وینی که تا به اِسّا هیچ کس وره سوار نییه. اون ره واز هاکانین و بیارین اینجه. ۳۱ اگه کسی شیمه جه برسیره: چه ایسته وره واز کاننی؟ بایرین: اَمه سرور وره لازم داننه.» ۳۲ فرستادگان بوردنه و همه چیز ره همونتی که عیسی بائوته بی به پدا هاگردنه. ۳۳ و وقتی کره الاغ ره واز کاردنه، ونه صاحب ویشونه برسیره: چه ایسته کره الاغ ره واز کاننی؟ ۳۴ جواب هادانه: «اَمه سرور وره لازم دانّه.» ۳۵ اونا کره الاغ ره عیسی پلی بیاردنه. بعد شه لباسها ره دمبدانه کره الاغ سر و عیسی ر سوار اون هاگردنه. ۳۶ همینجوری که عیسی جلو شبیه مردم شه لباسها ره راه دله ونسته پهن کاردنه. ۳۷ وقتی نزدیک سرازیری کوه زیتون برسینه همه مردم و شاگردون با خشحالی خِدا ره با صدای بلند به خاطر تموم معجزه هایی که ونجه بدییه بینه شکر گاتنه ۳۸ و داد زونه که:

«مبارک بوهه پادشاهی از طَرفِ خِداوند اینه! ^a

صلح و سلامتی در آسمون و جلال در عرش برین بوهه!»

۳۹ بعضی از فریسیون از میونه مردم عیسی ره بائوتیه: ای اِسّا شه شاگردون ره بایر ساکت بوهین!

۴۰ و در جواب بائوته: شمار گامبه اگه اینا ساکت بوهین سنگها به صدا در اینه!»

۴۱ پس وقتی به اورشلیم نزدیک بییه و شهر ره بدیه ونسته برمه هاکارده ۴۲ و بائوته: «کاشکی امروز دویستی چیشی تَسته صلح و سلامتی یانه. اما افسوس که ته چشا جه پنهن بَموندسته. ۴۳ اتا زمان اینه که ته دشمنون ته دورور سنگر سازنه و از هر طَرف ته ره محاصره کاننه عرصه ره بر ته تنگ کانه ۴۴ و ته و ته وچه ها ره ته دله به خاک و خون کشینه. و سنگی بر سنگ نَمودنه اینسه که موقعی که خِداوند ته نجاتسته بی موهه ره درک نکاردی.»

پاک بساتنه معبد

۴۵ بعد به صحن معبد بورده و کاسبها ره اونجه جه بیرون هاکارده ۴۶ و ویشون بائوته: خِدا اینتی بائوته که مه سیره، سیره دِعا هَسّه^b اَمّا شِیما اون ره پتاگاه دزدون^c بساتینی.»

۴۷ و هر روز صحن معبد دله تعلیم داهه. اما سران کاهنون و علمای دینی و مشایخ دِنبالِ بگاشتنه و دَیینه ۴۸ اَمّا راهی برای انجام شه هدف پدا نکاردنه اینسه که مردم همه عاشق ونه حَرَفا بینه.

^b اِشْعِیا ۵۶:۷.

^c اِرمِیا ۷:۱۱.